

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **A. T.**
státní příslušnost Ukrajina
t.č. Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní Lhoty
zastoupeného Mgr. Petrem Václavkem, advokátem
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 27.2.2018, č.j. OAM-175/LE-LE05-LE27-2017, o udělení
mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 27.2.2018, č.j. OAM-175/LE-LE05-LE27-2017 žalované Ministerstvo vnitra ČR rozhodlo o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V průběhu správního řízení vzal žalovaný za objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany jsou vyhrůžky ze strany jeho bývalého tchána, který od něj požaduje vrácení peněz, které mu věnoval v době trvání jeho manželství. Tento důvod však nebylo možno podřadit pod důvody taxativně vymezené v ust. § 12 písm. a), b) zákona o azylu, a jelikož žalovaný neshledal ani důvody pro udělení mezinárodní ochrany žalobci podle § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, rozhodl tak, že se mezinárodní ochrana žalobci neuděluje.
2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které žalovanému vytýkal nesprávné posouzení jeho situace, zejména co se týče neudělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, resp. neudělení doplňkové ochrany podle ust. § 14a odst. 1, 2 písm. d) téhož zákona. V žalobě citoval řadu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, které podle jeho názoru žalovaný nerespektoval s tím, že z jeho rozhodnutí „nelze dobře vysledovat úvahy a hodnocení ve vztahu k důvodům hodného zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu“. Podle žalobce je rozhodnutí žalovaného ve vztahu k ust. § 14 zákona o azylu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalobce již v průběhu správního řízení vyslovil své obavy z pronásledování ze strany tchána V. Z., který je plukovníkem policie a který z důvodu dluhů pravidelně žalobci vyhrožuje, již jednou jej odvezl do lesa, mlátil jej a žádal po něm peníze. Žalobcův tchán je vysoce postavený činovník, „je nutné v tomto spatřovat přesah, který je možné podřadit pod pronásledování“. Důvody pro udělení humanitárního azylu spatřuje žalobce též v rodinných vazbách, neboť zde má přítelkyni s dítětem, které nezbytně potřebují jeho přítomnost na území ČR. Žalovaný se podle něj nevypořádal také s otázkou možnosti udělení doplňkové ochrany podle ust. § 14a odst. 1, 2 písm. d) zákona o azylu, když v důsledku vycestování by v jeho případě došlo k zásahu do práva na respektování soukromého a rodinného života. Na Ukrajinu se nemá kam vrátit, nemá tam již žádné vazby, zatímco v ČR má družku s dcerou s povoleným pobytem.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 27.2.2018, č.j. OAM-175/LE-LE05-LE27-2017 a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 s.ř.s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce v rámci poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl jako důvod, že mu hrozí nebezpečí od jeho tchána. Začalo to asi v roce 2010, kdy jej opustila manželka a tchán jej začal sledovat a chtěl od něj zpátky peníze, které jim dal za dobu trvání manželství. Tchán je policista a začal mu vyhrožovat. Jednou se stalo, že k němu přijel domů, byli s ním jeho kamarádi, odvezli jej

za město do lesa a tam od něj chtěl peníze, které spočítal na 6 000 USD. Domluvili se, že mu žalobce bude peníze splácet a pustili ho. Po nějaké době se zase sešli a tchán mu do kapsy hodil marihuanu a řekl mu, že mu dává půl roku nebo ho zavře, že to nějak udělá. Žalobce se poté odstěhoval do Kyjeva, kde pracoval ve firmě, v níž byla bezpečnostní agentura, což jsou většinou policisté. Tam jeden za ním přišel, a řekl mu, že jej pozdravuje tchán. Žalobce se rozhodl odjet do České republiky a kvůli tchánovi má strach se na Ukrajinu vrátit. Dne 15.12.2017 byl s žalobcem proveden pohovor k důvodům žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z protokolu o tomto pohovoru krajský soud zjistil, že žalobce uváděl stejné důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako shora uvedené. Na otázku, zda si na svého bývalého tchána byl někde stěžovat, odpověděl, že nikoliv. Jeho tchán byl policista a stěžovat si na policistu, resp. proti postupu policie, by mu nepomohlo. Součástí správního spisu jsou i zprávy o zemi původu žalobce, a to

- zpráva Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva o stavu lidských práv na Ukrajině za období od 16.2. - 15.5.2017,
- zpráva Freedom House z ledna 2017 nazvaná Svoboda ve světě 2017 – Ukrajina,
- zpráva Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických ze dne 3.3.2017 o dodržování lidských práv v roce 2016 na Ukrajině,
- výroční zpráva Amnesty International ze dne 22.2.2017,
- informace Human Rights Watch z 12.1.2017,
- informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR z 24.7.2017 o politické a bezpečnostní situaci na Ukrajině, mezinárodních smlouvách o lidských právech a základních svobodách, vojenské službě a vnitřně přesídlených osobách na Ukrajině,
- informace Ministerstva zahraničních věcí ČR č.j. 103518/2016-LPTP ze dne 3.6.2016 a č.j. 107318/2017-LPTP ze dne 3.8.2017 týkající se situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a návratu do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí a
- informace Ministerstva zahraničních věcí č.j. 11015/2014-LPTP ze dne 1.8.2014 týkající se mimo jiné možnosti podání stížnosti proti postupu příslušníků policejních orgánů či jiných orgánů státní moci.

6. Podle ust. § 12 zákona o azylu, se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod nebo

b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

7. Podle ust. § 2 odst. 4 zákona o azylu, se pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Podle odst. 5 téhož ustanovení, ochranou před pronásledováním nebo vážnou újmou se rozumí zejména přiměřené kroky příslušných státních orgánů, strany nebo organizace, včetně mezinárodní organizace kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, směřující k zabránění pronásledování nebo působení vážné újmy zejména zavedením účinného právního systému pro odhalování, stíhání a trestání jednání představujících pronásledování nebo vážnou újmu za předpokladu, že je taková ochrana účinná, není pouze přechodná a cizinec k ní má přístup.

Podle odst. 6 citovaného ustanovení původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.

8. Podle ust. § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárních důvodů.
9. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu, se udělí doplňková ochrana cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
10. Podle odst. 2 téhož ustanovení, se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje
 - a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
 - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
 - d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
11. Krajský soud především zdůrazňuje, že přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů tak, jak byly uvedeny v žalobě žalobce ze dne 6.3.2018. V ní žalobce žalovanému především vytýkal, že mu neudělil humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu. Podle žalobce žalovaný nereflektoval na judikaturu Nejvyššího správního soudu a v jeho rozhodnutí „nelze dobře vysledovat úvahy a hodnocení ve vztahu k důvodům hodného zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu“. Ve vztahu k ust. § 14 zákona o azylu je podle žalobce rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Důvod pro udělení humanitárního azylu žalobce spatřoval ve skutečnostech, které uvedl v průběhu správního řízení, tedy hrozby pronásledování ze strany bývalého tchána. Dalším důvodem pro udělení humanitárního azylu jsou jeho rodinné vazby, které má v České republice s přítelkyní a dítětem.
12. Ze shora citovaného ust. § 14 zákona o azylu vyplývá, že humanitární azyl lze udělit toliko v případech hodných zvláštního zřetele, pakliže nebude v řízení zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 téhož zákona. Na udělení této formy mezinárodní ochrany nemá žadatel subjektivní právo a je věcí uvážení správního orgánu rozhodujícího o žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Soudu proto nenáleží přezkoumávat výsledek úvahy správního orgánu, ale pouze to, zda rozhodnutí logicky

plyne z provedených důkazů a zda k němu správní orgán dospěl při dodržení práv na spravedlivý proces, a zda jeho rozhodnutí nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem. Důvody pro udělení humanitárního azylu jsou důvody výjimečnými; jde o takové situace, ve kterých by neudělení azylu bylo nehumánní. Takovými důvody může být velmi závažné onemocnění, důsledky živelné katastrofy, stáří žadatele apod. Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že žalovaný neudělení humanitárního azylu žalobci odůvodnil tím, že žalobce je dospělý, je plně právně způsobilý, je zdravotně zcela v pořádku a nemá žádná zvláštní omezení ani potřeby. Nevyžaduje žádnou specializovanou či ve vlasti nedostupnou zdravotní péči a v průběhu řízení neuvedl, že by na území České republiky žili jeho rodinní příslušníci. Žalovaný z těchto skutečností dovodil, že v případě žalobce nezjistil zvláštní zřetele hodný důvod pro udělení azylu podle § 14 zákona o azylu. Námitka, že neudělení humanitárního azylu žalovaný nedostatečně odůvodnil, je proto zcela nedůvodná. Žalobce se mylně domníval, že popisované pronásledování ze strany jeho bývalého tchána, mělo být hodnoceno jako důvod podřaditelný pod ust. § 14 zákona o azylu. Ze shora citovaného ust. § 2 zákona o azylu a z ustálené judikatury vyplývá, že tvrzené obavy z vyhrožování ze strany soukromých osob a jejich případné násilné chování mohou být důvodem pro udělení azylu pouze tehdy, pokud by státní orgány takové ohrožení podporovaly, tolerovaly, organizovaly, záměrně trpěly, nezajistily určitou ochranu apod. (srovnej např. rozhodnutí NSS č.j. 2 Azs 22/2012-14 ze dne 8.11.2012, č.j. 7 Azs 43/2008-47 ze dne 31.7.2008 a další). Žalobce v průběhu řízení tvrdil, že jeho bývalý tchán je policista, a že z tohoto důvodu se proti němu nemohl nijak bránit. Z obsahu informace MZV č.j. 110105/2014-LPTP ze dne 1.8.2014 však vyplývá, že na Ukrajině lze podat stížnost proti postupu policejních složek u prokuratury, případně u útvaru vnitřní kontroly konkrétního policejního okrsku; stížnost lze též podat u prokuratury i proti konání jiných státních orgánů. Jak ovšem vyplynulo z protokolu o pohovoru s žalobcem ze dne 15.12.2017, žalobce výslovně uvedl, že se na příslušné státní orgány o pomoc a ochranu neobrátil, ani se o to nepokusil. Není tedy možno učinit závěr, že v jeho případě šlo o pronásledování ze strany soukromé osoby za situace, kdy nebylo prokázáno, že by mu v zemi původu byla proti protiprávnímu jednání odepřena pomoc, či že by tato ochrana ze strany příslušných státních orgánů nebyla poskytnuta.

13. Další žalobcovou námitkou bylo nezohlednění jeho rodinných vazeb, které spatřoval v tom, že má v České republice přítelkyni s dítětem. V této skutečnosti spatřoval jednak důvod pro udělení humanitárního azylu, a jednak doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1, 2 písm. d) zákona o azylu. V této souvislosti odkázal na článek 8 Evropské úmluvy o lidských právech a dodal, že v důsledku vycestování by došlo k zásahu do jeho práva na respektování soukromého a rodinného života. Jeho družka s dcerou žijí v České republice na základě povoleného pobytu. K uvedené žalobní námitce musí krajský soud především konstatovat, že se žalobce v průběhu správního řízení o žádných rodinných příslušnících a rodinných vazbách ani nezmínil. Naopak závěrem pohovoru uskutečněného 15.12.2017 byl dotázán, zda chce uvést nějaké skutečnosti relevantní pro žádost o udělení mezinárodní ochrany, odpověděl, že nikoliv. Žalovaný proto neměl žádný důvod posuzovat, zda tato skutečnost mohla být důvodem pro udělení azylu z humanitárních důvodů či pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1 a 2 písm. d) zákona o azylu. Součástí správního spisu je i rozhodnutí Krajského ředitelství policie Hlavního města Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 1.12.2017, dle něhož byl žalobce zajištěn podle ust. § 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců

na území České republiky, v platném znění. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí krajský soud zjistil, že žalobce podle protokolu o podání vysvětlení dne 1.12.2017 uvedl, že v České republice má přítelkyni s uděleným dlouhodobým pobytem a že na území České republiky se nenacházejí žádné osoby, vůči nimž by měl vyživovací povinnost, ani žádní příbuzní kromě zmíněné přítelkyně. Pouhá skutečnost, že má žalobce v České republice přítelkyni, která zde žije na základě uděleného dlouhodobého pobytu s dítětem, rozhodně nemůže být posuzována jako důvod, pro který by žalobce nemohl vést svůj soukromý či rodinný život v zemi původu, tedy důvod pro to, aby mohlo být přistoupeno k posuzování extrateritoriálního účinku článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, kterou je Česká republika vázána. Žalobní námitka, že rozhodnutím žalovaného bylo porušeno ust. § 14a odst. 1, 2 písm. d) zákona o azylu, je proto rovněž zcela nedůvodná.

14. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl.
15. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovaný se tohoto práva výslovně vzdal (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů jeho od doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 10. května 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce